

Davacı : Sebahattin Gürler
Vekili : Av. Gökhan Candoğan
Aziziye Mahallesi Kuşkondu Sokak No:7/2
Çankaya/ANKARA
Davalılar : 1- Başbakanlık / ANKARA
Vekili : Hukuk Müşaviri - Mehmet Salt Kurt (Aynı yerde)
2- Kalkınma Bakanlığı / ANKARA
Vekili : Hukuk Müşaviri - Safire Bakır (Aynı yerde)

Davanın Özeti : Dava; Başbakanlık Türkiye İstatistik Kurumu Başkanlığı'nda 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 4/C maddesi uyarınca çalışmakta iken hizmet sözleşmesi fesh edilen davacının iş sonu / kıdem tazminatının ödenmesi istemiyle yaptığı başvurusunun reddine ilişkin Başbakanlık Türkiye İstatistik Kurumu Başkanlığı'nın 17.02.2009 tarihli ve 743 sayılı işlemi ve Hizmet Sözleşmesinde yer alan "Sözleşmenin feshinde ihbar, kıdem veya sair adlar altında herhangi bir tazminat ödenmez." hükmü ile bunlara dayanak teşkil eden ve 14.12.2007 tarihli 2007/13014 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan "Türkiye İstatistik Kurumunda 2008 Yılında Geçici Personel Çalıştırılmasına İlişkin Usul ve Esasların Bellirlenmesi ve Ödenecek Ücretlere Dair Karar"ın 8. maddesinin 3. fıkrasının iptali istenilmektedir.

Başbakanlığın Savunmasının Özeti : Davanın yasal dayanaktan yoksun olduğu, bu nedenle reddi gerektiği savunulmuştur.

Kalkınma Bakanlığının Savunmasının Özeti : Davanın yasal dayanaktan yoksun olduğu, bu nedenle reddi gerektiği savunulmuştur.

Danıştay Tetkik Hâkimi : Zohal Yavuz

Düşüncesi : Davanın ihbar tazminatına ilişkin kısmı yönünden incelenmesinden; Türkiye İstatistik Kurumunda 2008 yılında istihdam edilen geçici personele ilişkin hususları düzenleyen 14.12.2007 gün ve 2007/13014 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile davacının hizmet sözleşmesinin 6/ç maddesindeki geçici personele ihbar tazminatı ödenmeyeceğine dair hüküm, gerekse geçici personel statüsünün *ihbar tazminatı ve yıllık ücretli izin alacağı* ile ilgili olarak hukuki boşluk içermemesi karşısında, davacıya İş Hukukuna özgü olan ve İdare Hukukunda yeri olmayan söz konusu ödemenin yapılmamasında hukuka aykırılık bulunmadığı anlaşılmaktadır.

Davanın, kıdem tazminatı/iş sonu tazminatı istemine ilişkin kısmına gelince;

Danıştay Onikinci Dairesinin 26.11.2013 günlü, E:2013/725, K:2013/8623 sayılı kararında yer alan açıklamalar ve hükmüne yer verilen Anayasa hükümleri ile İnsan Haklarına ve Çalışan Haklarına dair taraf olduğumuz uluslararası sözleşme hükümleri dikkate alındığında; "hukuk devleti ilkesi", "eşitlik ilkesi", "eşit iş için eşit ücret hakkı", "adli ve (yeterli) elverişli bir ücret hakkı", "adli çalışma koşullarına sahip olma hakkı", "eşit muamele görme hakkı" gibi Anayasa'nın 90. maddesi uyarınca kanun hükmünde olan evrensel hukuk normları ile iş

Hukukunun temel prensiplerinden biri olan "Eşit davranma ilkesi" göz önüne alındığında; İş Hukuku öğretisinde yapılan tasnif gereği "*bağımlı çalışan*" - "*bağımsız çalışan*" ayrımında işçiler ve memurlar gibi "*bağımlı çalışanlar*" grubuna giren geçici personelin diğer kamu görevlilerinin ve işçilerin yararlandığı söz konusu ödemeden yoksun bırakılmalarını gerektiren herhangi bir hukuki sebep bulunmaması karşısında iş sonu tazminatından yararlandırılmaları gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

Nitekim, davalı idarede görev yapan geçici personele 2010 yılından itibaren iş sonu tazminatı hakkı verilmesi nedeniyle 2010 yılında sözleşmesi devam eden geçici personelin geçmiş yıllardaki hizmet süreleri dikkate alınırken (örneğin 2000-2010 yılları arasındaki döneme ait iş sonu tazminatı ödenirken), davacının 2000-2008 yılları arasındaki hizmet süresinin ve emeğinin dikkate alınmamasının hakkaniyete uygun düşmeyeceği de açıktır.

Açıklanan nedenlerle, davacının iş sonu / kıdem tazminatının ödenmesi amacıyla yaptığı başvurunun reddine ilişkin Başbakanlık Türkiye İstatistik Kurumu Başkanlığı'nın 17.2.2009 günlü, 743 sayılı işleminin iptaline, Hizmet Sözleşmesinde yer alan "Sözleşmenin feshinde ihbar, kıdem veya sair adlar altında herhangi bir tazminat ödenmez." hükmünün, ihbar tazminatı ibaresi yönünden davanın reddine, kıdem tazminatı ödenmeyeceğine ilişkin kısmının iptaline, "Türkiye İstatistik Kurumunda 2008 Yılında Geçici Personel Çalıştırılmasına İlişkin Usul ve Esasların Belirlenmesi ve Ödenecek Ücretlere Dair Karar"ın 8. maddesinin 3. fıkrasının iptaline karar verilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı : Kurtuluş Beyribey

Düşüncesi : Dava; 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4/C

maddesi kapsamında istihdam edilen davacı tarafından, hizmet sözleşmesinin feshi üzerine, tarafına iş sonu tazminatı/kıdem tazminatı ödenmesi istemiyle yaptığı başvurunun reddi yolundaki Başbakanlık Türkiye İstatistik Kurumu Başkanlığı'nın 17/02/2009 tarih ve 743 sayılı işlem ile dayanağı gösterilen; "(Tip) Hizmet Sözleşmesi"nin 6'ncı maddesinin (ç) bendinde yer alan "Sözleşmenin herhangi bir şekilde sona ermesi halinde ilgiliye ihbar, kıdem ve sair adlar altında bir tazminat ödenmez." şeklindeki hükmün ve 14/12/2007 tarih ve 2007/13014 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı Ek'i "Türkiye İstatistik Kurumunda 2008 Yılında Geçici Personel Çalıştırılmasına İlişkin Usul ve Esasların Belirlenmesi ve Ödenecek Ücretlere Dair Karar"ın 8'inci maddesinin "Sözleşmenin herhangi bir şekilde sona ermesi halinde ilgiliye, ihbar, kıdem ve sair adlar altında bir tazminat ödenmez." şeklindeki 3'üncü fıkrasının iptali istemiyle açılmıştır.

Davada; diğer işlemlerle birlikte belli düzenlemesi iptal istemine konu 2007/13014 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı Eki Karar Karar, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4'üncü maddesinin (C) bendi ile 5429 sayılı Türkiye İstatistik Kanununun 49'uncu maddesine dayanılarak, Türkiye İstatistik Kurumu Başkanlığı merkezinde ve bölge müdürlüklerinde; hanehalkı araştırmaları, işyeri araştırmaları, kurum ve kuruluşlardan bilgi derlenmesini amaçlayan araştırmalarla, 2008 yılında yapılacak olan alan uygulamalarından veri derleme, değerlendirme ve benzeri işler ile diğer hizmetler için (1) yıldan az süreli olmak üzere, aynı anda en çok 1.800 kişinin geçici personel olarak çalıştırılmasına ilişkin usul ve esasların belirlenmesi ile bu personele ve Kurum dışından yukarıda belirtilen işlerde çalıştırılacak olan kamu personeline ödenecek ücretlerin tespiti amacıyla hazırlanmıştır.

5429 sayılı Kanununun 49'uncu maddesinde, sayım, araştırma ve veri kalite kontrolü ile inceleme ve denetleme işlerinde kurum içinden veya dışından bu Kanun gereğince geçici görevle görevlendirilecek olan kişilere başka yerde görevlendirildikleri süre için verilecek gündeliklerin, 6245 sayılı Harcırah Kanunu hükümleri uyarınca belirlenecek gündeliklerin birbuçuk katı olarak uygulanacağı; 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4 üncü maddesinin (C) fıkrasına göre sözleşmeli olarak çalıştırılacak geçici personele ödenecek ücretlerin, Kurum dışından görevlendirilecekler için verilecek zaruri gider karşılıkları ve her çeşit ödenekler ile anket formu başına verilecek ödenekler ve bunların usûl ve esasların Bakanlar Kurulu kararı ile tespit edileceği hükme bağlanmıştır; 657 sayılı Kanununun 4'üncü maddesinde de, kamu hizmetlerinin memurlar, sözleşmeli personel, geçici personel ve işçiler eliyle görüleceği belirtilmiştir, maddenin (C) fıkrasında geçici personel, "bir yıldan az süreli veya mevsimlik hizmet olduğuna Devlet Personel Başkanlığının ve Maliye Bakanlığının görüşlerine dayanılarak Bakanlar Kurulunca karar verilen görevlerde ve belirtilen ücret ve adot sınırları içinde sözleşme ile çalıştırılan ve işçi sayılmayan kişiler" olarak tanımlanmıştır.

Anayasa Mahkemesinin, 30.03.2011 gün ve E:2010/46; K:2011/60 sayılı kararında da; geçici personel statüsünün, belli bir vasıf gerektirmeyen, daha çok bedensel çalışmalara ağırlık veren, başlangıç ve bitişi belli olan, süreli işlerde çalışmayı öngördüğü; bu personelin, idare ile yaptıkları bir sözleşme uyarınca idare için belirli bir iş yapan kişi konumunda olduğu ve yaptıkları işin, geçici veya mevsimlik olup, asil ve sürekli görevlerden de sayılmayacağı; bu nedenle geçici personelin; Anayasa'nın 128'inci maddesi kapsamında belirtilen memur ve diğer kamu görevlileri kavramı dışında kalan, sözleşme ile çalıştırılan, işçi de olmayan, kendine özgü istisnai bir istihdam türü olduğu;...bu istihdam türü uyarınca çalıştırılacak kişilerin sayısının ihtiyaca ve ekonomik koşullara göre her zaman değişebilecek nitelikte olması, yapılan işin niteliği ve süresine göre ödenecek ücret ve sözleşme şartlarının da farklılık arzettiği gözetildiğinde, Bakanlar Kurulu tarafından belirlenecek olan hususların yasa ile yapılamayacak kadar teknik ayrıntıları içerdiği;...ayrıntı ve uzmanlık gerektiren konuların düzenlenmesinin Bakanlar Kurulu'na bırakılmasının (da), yasama yetkisinin devri niteliğinde olmadığı, belirtilmiştir.

Öte yandan; 657 sayılı Kanununun 1'inci maddesinin birinci fıkrasında, bu Kanunun, Genel ve Katma Bütçeli Kurumlar, İl Özel İdareleri, Belediyeler, İl Özel İdareleri ve Belediyelerin kurdukları birlikler ile bunlara bağlı döner sermayeli kuruluşlarda, kanunlarla kurulan fonlarda, kefalet sandıklarında veya Beden Terbiyesi Bölge Müdürlüklerinde çalışan memurlar hakkında uygulanacağı; ikinci fıkrasında, sözleşmeli ve geçici personel hakkında bu Kanunda belirtilen özel hükümlerin uygulanacağı; 2'nci maddesinde ise, bu Kanunun, Devlet memurlarının hizmet şartlarını, niteliklerini, atanma ve yetiştirilmelerini, ilerleme ve yükselmelerini, ödev, hak, yüküm ve sorumluluklarını, aylıklarını ve ödeneklerini ve diğer özlük işlerini düzenlediği, hükme bağlanmıştır. Aynı Kanunun "Mali Hükümler" başlıklı V'nci Kısımında yer alan 146'ncı maddesinde ise, bu Kanunun birinci maddesinin birinci fıkrası kapsamına giren memurların aylık, ücret, ödenek, hizmetle ilgili her çeşit ödeme ve bunların şekli ve şartları bakımından bu Kanundaki hükümlere, aynı maddenin ikinci fıkrası kapsamına giren memurların özel kanunlardaki hükümlere tabi oldukları; "Deyimler" başlıklı 147'nci maddesinin (A) bendinde, bu Kanunda geçen "Aylık" deyiminin, bu Kanuna tabi kurumlarda görevlendirilen memurlara hizmetlerinin karşılığında, kadroya dayanılarak ay itibarıyla ödenen parayı; (C) bendinde de "Gündelik" deyiminin, 4 üncü maddenin (C) ve (D) bentleri gereğince çalıştırılan

personelerle ödenen parayı, ifade ettiği hüküm altına alınmıştır.

Bu durumda; geçici personel statüsünün yukarıda anılan özelliği dikkate alındığında, bu statüdeki personelerle yapılacak ödemelerin sınırlandırılması yolundaki düzenlemelerde hukuka aykırılık görülmemiştir.

Açıklanan nedenle; davanın reddi gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Onikinci Dairesince duruşma için önceden belirlenen 16.03.2016 günü; davacı vekili Av.Gökhan Candoğan'ın, davalı Başbakanlığı temsilen Hukuk Müşaviri Mehmet Sait Kurt'un, davalı Kalkınma Bakanlığını temsilen Hukuk Müşaviri Sofiro Bakır'ın geldiği görülerek ve Danıştay Savcısı Kurtuluş Beyribey hazır olduğu halde açık duruşmaya başlandı. Duruşmaya katılanlara usulüne göre söz veriliş dinlendikten ve Savcının düşüncesi alındıktan sonra duruşmaya son verilerek ve dava dosyası incelenerek işin gereği görüldü:

Dava; Başbakanlık Türkiye İstatistik Kurumu Başkanlığı'nda 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 4/C maddesi uyarınca çalışmakta iken hizmet sözleşmesi fesh edilen davacının iş sonu / kıdem tazminatının ödenmesi istemiyle yaptığı başvurusunun reddine ilişkin Başbakanlık Türkiye İstatistik Kurumu Başkanlığı'nın 17.02.2009 tarihli ve 743 sayılı İşlemi ve Hizmet Sözleşmesinde yer alan "Sözleşmenin feshinde ihbar, kıdem veya sair adlar altında herhangi bir tazminat ödenmez." hükmü ile bunlara dayanak teşkil eden ve 14.12.2007 tarihli ve 2007/13014 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan "Türkiye İstatistik Kurumunda 2008 Yılında Geçici Personel Çalıştırılmasına İlişkin Usul ve Esasların Belirlenmesi ve Ödenecek Ücretlere Dair Karar"ın 8. maddesinin 3. fıkrasının iptali istemiyle açılmıştır.

Davacının iş sonu / kıdem tazminatının ödenmesi istemiyle yaptığı başvurusunun reddine ilişkin Başbakanlık Türkiye İstatistik Kurumu Başkanlığı'nın 17.2.2009 tarihli 743 sayılı İşlemin iptali istemine ilişkin kısmı yönünden incelendiğinde;

Türkiye İstatistik Kurumunda 2008 yılında istihdam edilen geçici personelerle ilişkin hususları düzenleyen 14.12.2007 tarihli ve 2007/13014 sayılı Bakanlar Kurulu Kararının 8. maddesinin 3. fıkrası ile davacının hizmet sözleşmesinin 6/ç maddesinde geçici personelerle kıdem tazminatı ödenmeyeceği öngörülmüştür.

Buna karşılık 22.04.2010 tarihli ve 2010/389 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı eki "Türkiye İstatistik Kurumunda 2010 Yılında Geçici Personel Çalıştırılmasına İlişkin Usul ve Esasların Belirlenmesi ve Ödenecek Ücretlere Dair Kararda Değişiklik Yapılması Hakkında Karar"ın 2. maddesi ile; Türkiye İstatistik Kurumunda görev yapan geçici personelerle kıdem tazminatı/ iş sonu tazminatı ödenmesine engel teşkil eden söz konusu hüküm çıkarılmış, 4. maddesi ile eklenen Ek-1. maddesi ile iş sonu tazminatının ödenme koşulları düzenlenmiştir.

Dolayısıyla 2010 yılından itibaren Türkiye İstatistik Kurumunda görev yapan geçici personelerle iş sonu tazminatı hakkı tanınmıştır.

İş sonu tazminatının Devlet memurlarının emekli ikramiyesi ve işçilerin kıdem tazminatıyla aynı nitelikte bir parasal hak olması ve Türkiye İstatistik Kurumunda görev yapan geçici personelerle bu hakkın 2010 yılında tanınması karşısında, 2010 yılı öncesi dönem için anılan Kurum geçici personelinin hukuki durumunun ortaya konulabilmesi için, öncelikle 657 sayılı Yasa'nın 4/C maddesi kapsamında farklı mevzuat hükümlerine göre diğer kamu kurum ve kuruluşlarında istihdam edilen geçici personelin durumunun ve bu parasal hak yönünden aralarında fark bulunmayan 657 sayılı Yasanın 4/B maddesi kapsamında istihdam edilen

sözleşmeli personelin durumunun ortaya konulması gerekmektedir.

Ülkemizde sayıca en kalabalık geçici personel grubu olan ve 03.05.2004 tarihli ve 2004/7898 sayılı Bakanlar Kurulu kararıyla yürürlüğe konulan Özelleştirme Uygulamaları Sonucunda İşsiz Kalan ve Bilahare İşsiz Kalacak Olan İşçilerin Diğer Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Geçici Personel Statüsünde İstihdam Edilmelerine İlişkin Esaslar ile istihdam edilmeye başlanan Özelleştirme Sonucu İstihdam Edilen Geçici Personel yönünden mevzuat incelendiğinde; (2010 yılında yürürlükte olan) 21.12.2009 tarihli ve 2009/15759 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile kabul edilen Kamu Kurum ve Kuruluşlarındaki Geçici Mahiyetteki İşleri Yürütmek Üzere Geçici Personel İstihdamı ve Bu Personele Ödenecek Ücretler Hakkında Karar'ın 7. maddesi ile bu geçici personel grubuna 2010 yılından itibaren iş sonu tazminatı hakkı verildiği anlaşılmaktadır.

Türkiye Büyük Millet Meclisinde (Mülga) 13.10.1983 tarihli ve 2919 sayılı Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Sekreterliği Teşkilat Kanunu'nun 6. maddesi ve bu Kanun'u yürürlükten kaldıran 01.12.2011 tarihli ve 6253 sayılı Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı İdari Teşkilatı Kanunu'nun 29/B. maddesi uyarınca TBMM Başkanlık Divanının 28.03.2003 tarihli kararı ile yürürlüğe konulan "TBMM Genel Sekreterliğinde 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 4'üncü maddesinin (C) fıkrasına Göre Personel Çalıştırılmasına İlişkin Esaslar" kapsamındaki geçici personel bakımından ise, TBMM Başkanlık Divanının 31.01.2011 tarihli ve 86 sayılı kararı ile yapılan değişiklikle (Ek-1. madde eklenmiştir.), TBMM geçici personeline 2011 yılından itibaren iş sonu tazminatı hakkı verilmiştir.

657 sayılı Kanun'un 4/B maddesi kapsamında istihdam edilen sözleşmeli personel yönünden ise 06.06.1978 gün ve 7/15754 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ekl Sözleşmeli Personel Çalıştırılmasına İlişkin Esasların 2005 yılında değişikliğe uğramış olan 7. maddesinde, sözleşmeli personele iş sonu tazminatı hakkının tanınmış olduğu anlaşılmaktadır.

Bu durumda, davalı İdarede istihdam edilen geçici personel yönünden, işlem tarihi itibarıyla yürürlükte bulunan Bakanlar Kurulu Kararında kıdem tazminatı/iş sonu tazminatına yer verilmemiş ise de; 2010 yılı itibarıyla bu ödemenin kabul edilmiş olması, Devlet memurlarının emekli ikramiyesi, İş Hukukuna tabi işçilerin kıdem tazminatı ve nihayet statüdeki sözleşmeli personelin iş sonu tazminatı adı altında aynı ödemeden yararlanıyor olmalarına karşılık, 657 sayılı Kanun'un 4/C maddesi ve diğer özel mevzuat hükümleri çerçevesinde istihdam edilen geçici personelin bu ödemeden yararlandırılmamasının Anayasanın 90. maddesi uyarınca Anayasa ile Evrensel Hukuk Normları kapsamında değerlendirilmesi gerekmektedir.

Danıştay Onikinci Dairesinin 26.11.2013 günlü, E:2013/725, K:2013/8623 sayılı kararında atıfta bulunulan Anayasa hükümleri ile İnsan Haklarına ve Çalışan Haklarına dair taraf olduğumuz uluslararası sözleşme hükümleri dikkate alındığında; "hukuk devleti ilkesi", "eşitlik ilkesi", "eşit iş için eşit ücret hakkı", "adil ve (yeterli) elverişli bir ücret hakkı", "adil çalışma koşullarına sahip olma hakkı", "eşit muamele görme hakkı" gibi Anayasa'nın 90. maddesi uyarınca kanun hükmünde olan evrensel hukuk normları ile İş Hukukunun temel prensiplerinden biri olan "Eşit davranma ilkesi" göz önüne alındığında; İş Hukuku öğretisinde yapılan tasnif gereği "*bağımlı çalışan*" - "*bağımsız çalışan*" ayrımında işçiler ve memurlar gibi "*bağımlı çalışanlar*" grubuna giren geçici personelin diğer kamu görevlilerinin ve işçilerin yararlandığı söz konusu ödemeden yoksun bırakılmalarını gerektiren herhangi bir hukuki sebep bulunmaması karşısında iş sonu tazminatından yararlandırılmaları gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

Nitekim, davalı idarede görev yapan geçici personele 2010 yılından itibaren iş sonu tazminatı hakkı verilmesi nedeniyle 2010 yılında sözleşmesi devam eden geçici personelin geçmiş yıllardaki hizmet süreleri dikkate alınırken (örneğin 2000-2010 yılları arasındaki döneme ait iş sonu tazminatı ödenirken), davacının 2000-2008 yılları arasındaki hizmet süresinin ve emeğinin dikkate alınmamasının hakkaniyete uygun düşmeyeceği de açıktır.

Bu durumda, davacıya iş sonu tazminatı ödenmemesine ilişkin dava konusu işlemde hukuka uyarlık bulunmamaktadır.

Davanın, Hizmet Sözleşmesinde yer alan "Sözleşmenin feshinde ihbar, kıdem veya sair adlar altında herhangi bir tazminat ödenmez." hükmüne ilişkin kısmının incelenmesinden;

Davacıya iş sonu/kıdem tazminatı ödenmemesine ilişkin işlemde hukuka uyarlık bulunmadığına ilişkin tespit yukarıda yapıldığından, ayrıca ihbar tazminatına ilişkin değerlendirme yapılmasına gerek görülmemiştir.

Ülkemizde geçici personelin statüsüne ilişkin olarak 657 sayılı Yasa'nın 4/C maddesindeki tanım dışında kanunî bir düzenleme bulunmadığından, geçici personel statüsüyle ilgili uyuşmazlıklarda (özellikle parasal haklardan kaynaklanan uyuşmazlıklarda) ciddi hukukî boşluklar mevcut olup, bu hukukî boşlukların başta Anayasa, İnsan Hakları ve Çalışan Haklarına dair evrensel hukuk normları, 657 sayılı Yasa'nın 4/A ve 4/B maddesi kapsamında istihdam edilen memur ve sözleşmeli personel statüsüne ilişkin hükümler ile İş Hukuku hükümleri göz önüne alınarak, İdare Hukuku ve geçici personel statüsünün temel niteliklerine uygun düşecek şekilde yapılacak değerlendirme neticesinde kıyasen uygulama suretiyle doldurulması gerekmektedir.

Bu aşamada belirtilmesi gereken en önemli husus, söz konusu hukukî boşluklar giderilirken öncelikle İdare Hukuku alanında kalınması ve memur ve sözleşmeli personele ilişkin düzenlemelerin geçici personel statüsüne uygun düşüp düşmediği ölçüde kıyasen uygulanması, burada hüküm yok ise İş Hukukuna başvurulmasıdır.

İhbar tazminatının hukukî niteliği araştırıldığında; ihbar tazminatının 4857 sayılı İş Kanunu'nun 17. maddesi uyarınca belirsiz süreli iş akdi ile çalışan işçilerin, sözleşmenin ne zaman feshedileceğinin karşı tarafa bildirilmesine dair kanunî sürelerle uyulmaması halinde ödenecek bir tazminat olduğu, anlaşılmaktadır.

657 sayılı Yasa'nın 4/C maddesi kapsamında istihdam edilen geçici personelin ihbar tazminatı alma hakkının bulunup bulunmadığının tespiti yönünden belirtmek gerekir ki, kamu görevlisi olan bu çalışan sınıfının İdare Hukukuna tabi olması ve işçi statüsünde olmaması karşısında İş Hukuku kurallarının doğrudan uygulanması mümkün olmayıp, İş Hukuku kurallarının kıyasen uygulanabilmesi için geçici personel yönünden hukukî boşluk bulunması ve bu boşluğun giderilmesi bakımından İş Hukuku mevzuatı kurallarına başvurulmasının İdare Hukukunun niteliğine ve geçici personel statüsüne uygun düşmesi gerekmektedir.

İdare Hukuku alanındaki diğer istihdam türleri incelendiğinde, gerek Devlet memurları, gerekse sözleşmeli personel için ihbar tazminatına benzer bir ödeme türünün söz konusu olmadığı, zira geçici personelin hizmet sözleşmesinin *belirli süreli* olarak imzalandığı ve geçici personelin sözleşmesinin ne zaman sona ereceğinin sözleşme imzalanırken belli olduğu, ayrıca İş Hukukunda işverenin ihbar ve kıdem tazminatı yükümlülüğünden kurtulmak için kısa periyotlarla zincirleme olarak belirli süreli iş akdi imzalamak suretiyle kanuna karşı hile yoluna başvurusu halinde söz konusu sözleşme Yargıtayca belirsiz süreli iş akdi olarak kabul

edilmekte ise de geçici personelin kamu tüzel kişilerinca Bakanlar Kurulu Kararlarına ve tip sözleşmelere göre istihdam edilmeleri nedeniyle böylesi bir ihtimalin söz konusu olmadığı ve *ihbar tazminatının İdare Hukukunda yerinin bulunmadığı* anlaşılmaktadır.

Sonuç olarak gerek Türkiye İstatistik Kurumunda 2008 yılında istihdam edilen geçici personele ilişkin hususları düzenleyen 14.12.2007 tarihli ve 2007/13014 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile davacının hizmet sözleşmesinin 6/ç maddesindeki geçici personele ihbar tazminatı ödenmeyeceğine dair düzenleme, gerekse geçici personel statüsünün ihbar tazminatı ile ilgili olarak hukuki boşluk içermediği hususları birlikte değerlendirildiğinde, davacıya İş Hukukuna özgü olan söz konusu ödemelerin yapılmamasında hukuka aykırılık bulunmadığı anlaşılmaktadır.

Açıklanan nedenlerle; davacının iş sonu / kıdem tazminatının ödenmesi amacıyla yaptığı başvurunun reddine ilişkin Başbakanlık Türkiye İstatistik Kurumu Başkanlığı'nın 17.02.2009 tarihli ve 743 sayılı İşleminin iptaline, davacıya ödenmeyen kıdem/iş sonu tazminatının, idareye başvuru tarihi olan 30.01.2009 tarihinden itibaren işletilecek yasal faiziyle birlikte davacıya ödenmesine, Hizmet Sözleşmesinde yer alan "Sözleşmenin feshinde ihbar, kıdem veya sair adlar altında herhangi bir tazminat ödenmez." hükmünün, ihbar tazminatı ibaresi yönünden davanın reddine, kıdem tazminatı ödenmeyeceğine ilişkin kısmının iptaline, "Türkiye İstatistik Kurumunda 2008 Yılında Geçici Personel Çalıştırılmasına İlişkin Usul ve Esasların Belirlenmesi ve Ödencek Ücretlere Dair Karar"ın 8. maddesinin 3. fıkrasında yer alan ihbar tazminatı ibaresi yönünden davanın reddine, kıdem tazminatı ödenmeyeceğine ilişkin kısmının iptaline, aşağıda dökümü yapılan 241,60-TL yargılama giderinin yarısının davacı üzerinde bırakılmasına, diğer yarısının davalı idarelerden alınarak davacıya verilmesine, karar tarihinde yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca belirlenen 3.000,00-TL avukatlık ücretinin davalı idarelerden alınarak davacıya verilmesine, 3.000,00-TL avukatlık ücretinin davacıdan alınarak davalı idarelere verilmesine, artan posta ücretinin istemi halinde davacıya ladesine, kararın tebliğ tarihini izleyen 30 gün içinde Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'na temyiz yolu açık olmak üzere, 16.03.2016 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
İrfan	Efsor	Erkan	İbrahim	Yücel
EROĞLU	HABLEMİTOĞLU	CANTEKİN	GÜNENÇ	BULMUŞ

YARGILAMA GİDERLERİ :

Başvuru Harcı	: 23,90-TL
Karar Harcı	: 32,30-TL
Yd Harcı	: 25,60-TL
Vekalet Harcı	: 2,50-TL
YD İtiraz Harcı	: 44,80-TL
<u>Posta Gideri</u>	<u>: 112,50-TL</u>
TOPLAM	: 241,60-TL